

Hof van beroep te Gent, arrest van 13 december 2018

Nationaliteit – Nationaliteitsverklaring – Artikel 12bis, § 1, 2° WBN – Artikel 15 WBN – Artikel 1, § 2, 4° WBN – Artikel 2 Koninklijk besluit van 14 januari 2013 – Negatief advies Openbaar Ministerie – Gewichtige feiten eigen aan de persoon – Gebruik valse identiteit/naam

Nationalité – Déclaration de nationalité – Article 12bis, § 1, 2° CNB – Article 15 CNB – Article 1, § 2, 4° CNB – Article 2 Arrêté Royal du 14 janvier 2013 – Avis négatif du ministère public – Faits personnels graves propres à la personne – Utilisation d'une fausse identité / d'un faux nom

In de zaak

van

L.K.

geboren in Armenië (voormalige USSR) te [...] op [...] 1972
van de Armeense nationaliteit
wonende te 8400 Oostende, [...]

appellante

voor wie optreedt mr. Sampermans Marc, advocaat met kantoor te 3500 Hasselt, Koningin Astridlaan 46

wijst het hof het volgende arrest.

I. Beroepen vonnis

Bij vonnis van 22 mei 2017 in de zaak met AR nummer [...] beoordeelt de 2de familiekamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, het verhaal van L.K. tegen de door het openbaar ministerie negatief geadviseerde nationaliteitsverklaring, die zij op 14 juni 2016 aflegde voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te [...], met toepassing van artikel 12bis, § 1, sub 2° WBN. De rechtbank wijst dit verhaal af.

Het openbaar ministerie stelt in zijn negatieve advies van 14 oktober 2016 dat L.K. weliswaar voldoet aan de grondvoorwaarden van artikel 12bis, § 1, sub 2° WBN maar stuit op een beletsel wegens een gewichtig feit eigen aan de persoon van L.K. (in de zin van art. 15, § 3, eerste lid WBN).

De rechtbank volgt het advies en is eveneens van oordeel dat een dergelijk beletsel voorhanden is. Volgens de rechtbank verkeert L.K. derhalve niet in de voorwaarden om in lijn met haar verklaring van 14 juni 2016 de Belgische nationaliteit te verwerven.

De rechtbank laat de niet nader begrote gedingkosten ten laste van L.K.

II. Hoger beroep

1. Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het hof op 20 juni 2017, stelt L.K. tijdig, regelmatig en derhalve ontvankelijk hoger beroep in.

Met haar hoger beroep beoogt L.K., met hervorming van het beroepen vonnis, de inwilliging van haar verhaal tegen de door het openbaar ministerie negatief geadviseerde nationaliteitsverklaring, die zij op 14 juni 2016 aflegde voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te [...], met toepassing van artikel 12bis, § 1, sub 2° WBN.

2. Onderhavige procedure in de zin van artikel 15, § 5 WBN betreft in eerste aanleg een eenzijdige procedure, waarbij het openbaar ministerie niet als partij is betrokken.

De procedure in de zin van artikel 15, § 5 WBN staat in eerste aanleg gelijk met een procedure op eenzijdig verzoekschrift in de zin van de artikelen 1025 e.v. Ger.W. De ambtenaar van de burgerlijke stand maakt, op verzoek van de belanghebbende binnen de bedoelde termijn van vijftien dagen bij aangetekende brief, het dossier over aan de rechtbank van eerste aanleg, die (na de belanghebbende te hebben gehoord of opgeroepen in raadkamer) op gemotiveerde wijze uitspraak doet over de gegrondheid van het negatieve advies van het openbaar ministerie in de zin van artikel 15, § 4 WBN.

De procedure in de zin van artikel 15, § 5 WBN blijft unilateraal in hoger beroep, behalve indien, wat in casu echter niet het geval is, na de inwilliging van het verzoek van de belanghebbende door de rechtbank van eerste aanleg die zodoende het negatieve advies van het openbaar ministerie ongegrond verklaart, het openbaar ministerie zelf hoger beroep instelt tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg.

Het openbaar ministerie fungeert *hic et nunc* nog steeds als advies-verlenend orgaan.

3. Het hof heeft L.K., die ook in persoon aanwezig was, in haar middelen gehoord op de openbare terechtzitting van 29 november 2018, waarna het hof het debat heeft gesloten.

Het openbaar ministerie heeft schriftelijk advies verleend, waarvan akte ter terechtzitting van 29 november 2018.

L.K. heeft mondeling gerepliceerd. Zij wenst niet verder schriftelijk te repliceren in antwoord op het schriftelijke advies van het openbaar ministerie.

Het hof heeft de zaak in beraad genomen.

Het hof heeft het dossier van de rechtspleging en de overgelegde stukken ingezien.

III. Beoordeling

1. De zaak behelst (inz.) artikel 12bis WBN, zoals van toepassing sinds de aanpassing ervan bij wet van 4 december 2012 “tot wijziging van het WBN teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken” (BS 21 januari 2013, *err.* BS 18 februari 2013). Deze wet is op 1 januari 2013 in werking getreden, terwijl de litigieuze nationaliteitsverklaring dateert van 14 juni 2016.

2. Krachtens artikel 12bis, § 1, sub 2° WBN (vóór de wijziging ervan bij Wet van 18 juni 2018 “houdende diverse bepalingen inzake burgerlijk recht en bepalingen met het oog op de bevordering van alternatieve vormen van geschillenoplossing”, BS 2 juli 2018) kan een vreemdeling de Belgische nationaliteit verkrijgen door een verklaring af te leggen overeenkomstig artikel 15 (voor de ambtenaar

van de burgerlijke stand van zijn hoofdverblijfplaats) indien hij:

- a) de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;
- b) vijf jaar wettelijk verblijf in België heeft;
- c) het bewijs levert van de kennis van één van de drie landstalen;
- d) zijn maatschappelijke integratie bewijst door:
 - hetzij een diploma of getuigschrift van een onderwijsinstelling opgericht, erkend of gesubsidieerd door een Gemeenschap of de Koninklijke Militaire School en dat minstens van het niveau is van het hoger secundair onderwijs;
 - hetzij een beroepsopleiding van minimum 400 uur erkend door een bevoegde overheid te hebben gevolgd;
 - hetzij een inburgeringscursus te hebben gevolgd waarin wordt voorzien door de bevoegde overheid van zijn hoofdverblijfplaats op het tijdstip dat hij zijn inburgeringscursus aanvat;
 - hetzij gedurende de voorbije vijf jaar onafgebroken als werknemer en/of als statutair benoemde in overheidsdienst en/of als zelfstandige in hoofdberoep te hebben gewerkt;
- e) zijn economische participatie bewijst door:
 - hetzij als werknemer en/of als statutair benoemde in overheidsdienst gedurende de voorbije vijf jaar minimaal 468 arbeidsdagen te hebben gewerkt;
 - hetzij in het kader van een zelfstandige beroepsactiviteit in hoofdberoep de voorbije vijf jaar gedurende minstens zes kwartalen de verschuldigde sociale kwartaalbijdragen voor zelfstandigen in België te hebben betaald.

De duur van de onder d, eerste en/of tweede sterretje bedoelde opleiding gevolgd tijdens de vijf jaar voorafgaand aan het verzoek tot nationaliteitsverklaring wordt in mindering gebracht van de duur van de vereiste beroepsactiviteit van minstens 468 dagen of van de duur van de zelfstandige beroepsactiviteit in hoofdberoep.

3. Met toepassing van voormelde bepaling legt L.K. op 14 juni 2016 een verklaring van Belgische nationaliteit af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te [...] (art. 15, § 1 WBN), die een afschrift van het dossier overmaakt aan het openbaar ministerie (art. 15, § 2 WBN).

Bij brief van 14 oktober 2016 brengt het openbaar ministerie een negatief advies uit, waarvan bij aangetekende zending aan L.K. wordt kennis gegeven (art. 15, § 3 WBN).

Bij aangetekende brief van 20 oktober 2016 verzoekt L.K. aan de ambtenaar van de burgerlijke stand te [...] het dossier over te zenden en zodoende de zaak aanhangig te maken bij de rechtbank van eerste aanleg te West-Vlaanderen, afdeling Brugge (art. 15, § 5 WBN).

4. In zijn negatieve advies betwist het openbaar ministerie niet als zodanig dat L.K. voldoet aan de grondvoorwaarden om op basis van voormeld artikel 12bis, § 1, sub 2° WBN de Belgische nationaliteit te verwerven, zij het dat volgens het openbaar ministerie een beletsel voorligt wegens een gewichtig feit eigen aan de persoon van L.K.

Dit gewichtige feit behelst inzonderheid het gebruik van een valse naam/identiteit bij de aankomst in België einde 2000 en haar eerste pogingen tot het verkrijgen van asiel.

5. Het verhaal van L.K., gelet op het negatieve advies van het openbaar ministerie tegen de inwilliging van de gedane nationaliteitsverklaring, is tijdig, regelmatig en derhalve ontvankelijk. Het verzoek tot verzending van het dossier aan de rechtbank van eerste aanleg dateert van 20 oktober 2016, dit is binnen vijftien dagen na de ontvangst door L.K. van het negatieve advies op 18 oktober 2016.

6. De eerste rechter verklaart het negatieve advies van het openbaar ministerie van 14 oktober 2016 tegen de inwilliging van de door L.K. gedane nationaliteitsverklaring van 14 juni 2016 gegrond. De rechtbank wijst het verhaal van L.K. tegen dit negatieve advies af als (tijdig, regelmatig en derhalve) ontvankelijk doch ongegrond.

7. Het hof volgt de beslissing van de eerste rechter.

Luidens artikel 1, § 2, sub 4° WBN moet onder “gewichtige feiten eigen aan de persoon” worden begrepen:

- a) het feit zich te bevinden in een van de gevallen bedoeld in de artikelen 23, 23/1 of 23/2 in verband met de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit;
- b) het feit aanhanger te zijn van een beweging of organisatie die door de Veiligheid van de Staat als gevaarlijk wordt beschouwd;
- c) het feit dat de identiteit of hoofdverblijfplaats onmogelijk kan worden gecontroleerd of de identiteit niet kan worden gewaarborgd;
- d) het feit dat aan de aanvrager, omwille van eender welke vorm van sociale of fiscale fraude, door de rechter een definitieve straf is opgelegd die in kracht van gewijsde is gegaan.

L.K. bevindt zich niet in een van de gevallen bedoeld in de artikelen 23, 23/1 of 23/2 in verband met de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit.

Krachtens artikel 2 van het Koninklijk besluit van 14 januari 2013 “tot uitvoering van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken” vormen een gewichtig feit eigen aan de persoon:

- 1° elke strafrechtelijke veroordeling tot een effectieve gevangenisstraf die voorkomt in het strafregister, tenzij er eerherstel is verkregen;
- 2° elk feit dat kan leiden tot een veroordeling zoals bedoeld in 1°, voor zover (1) in het jaar dat voorafgaat aan de nationaliteitsverklaring een opsporingsonderzoek is geopend en (2) dat opsporingsonderzoek nog steeds hangt;
- 3° elk feit dat kan leiden tot een veroordeling zoals bedoeld in 1°, voor zover een gerechtelijk onderzoek hangt;
- 4° het feit van zich over te leveren aan enige activiteit die de fundamentele belangen van de Staat bedreigt of kan bedreigen zoals omschreven in de artikelen 7 en 8 van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst;

5° het feit, vastgesteld door een gerechtelijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan, dat de betrokken persoon zijn titel van wettelijk verblijf heeft verkregen door schijnhuwelijk of gedwongen huwelijk of schijnsamenwoning of gedwongen wettelijke samenwoning.

Punt is hoe dan ook dat voormelde opsomming/invulling geenszins limitatief is en derhalve een louter exemplatief karakter heeft. Het gaat om feiten die als “gewichtige feiten eigen aan de persoon” in aanmerking moeten worden genomen en die bijgevolg zonder meer een beletsel vormen om de Belgische nationaliteit te verkrijgen. Het betreft niet verder te appreciëren feiten.

Niets staat eraan in de weg andere “gewichtige feiten eigen aan de persoon” in aanmerking te nemen.

L.K. kan zich bezwaarlijk vastpinnen op voormelde wettelijke afbakening. Die afbakening is immers niet gesloten maar open.

De andersluidende aanvoeringen/beweringen van L.K. ten spijt, blijkt dat zij in de periode 2000-2005 de Belgische overheid trachtte te verschalken door (tegen beter weten in en derhalve doelbewust) gebruik te hebben gemaakt (of minstens gebruik te zijn blijven maken) van een valse naam/identiteit. Vanaf haar aankomst in België einde 2000 tot einde 2005 ageerde L.K. onder naam/identiteit ‘L.K.’. Onder die naam/identiteit trachtte zij alhier (middels een gelaagde procedure) het statuut van vluchteling te verkrijgen, zo ook verblijfsrechten. Herhaalde bevelen om het grondgebied te verlaten, kwamen tussen, blijkbaar vergeefs.

In de periode 2000-2005 was L.K. *alias* L.K. in België/Europa illegaal.

Pas einde 2005 maakt L.K. gewag van haar naam/identiteit als zijnde geboren in Armenië (voormalige USSR) te [...] op [...] 1972.

In die optiek verwierf zij intussen stapsgewijs verblijfsrechten, inzonderheid krachtens een zogeheten attest van immatriculatie (afgeleverd op 18 februari 2009) en uiteindelijk een kaart voor onbeperkte verblijfsduur (afgeleverd op 11 februari 2010 met ingang op 5 maart 2010).

L.K. heeft derhalve wettelijk verblijf in België voor onbeperkte duur vanaf 5 maart 2010.

L.K. staat zodoende sinds enkele jaren tot op heden ononderbroken ingeschreven te [België] (vanaf 4 februari 2016 in de [...]).

Het is duidelijk dat L.K. in een eerste fase van illegaal verblijf in België, tegen beter weten in en derhalve doelbewust, gebruik heeft gemaakt van een valse naam/identiteit. Minstens is L.K., tegen beter weten in en derhalve doelbewust, gebruik blijven maken van een valse naam/identiteit.

Het gebrek aan een strafrechtelijk onderzoek dan wel een strafrechtelijke veroordeling omwille van het hoe dan ook aan L.K. toerekenbare strafbare feit van valse naamdracht, is geen vrijbrief. Dat het niet die valse naamdracht maar haar actuele naamdracht is die tot haar actueel verblijfsrecht heeft geleid, is evenmin een vrijbrief.

Anders dan zij aanvoert, vormt noch haar jongere leeftijd ten tijde van de valse naamdracht noch haar actuele maatschappelijke integratie en economische participatie een grond tot verschoning.

Dat in het raam van bepaalde administratie (zoals deze van de huwelijksakte, in lijn met een vonnis van de 7de kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge van 12 november 2013) tot correctie/regularisatie is overgegaan, helpt niet in onderhavige nationaliteitsdossier.

8. In die optiek is het hof met het openbaar ministerie en de eerste rechter van oordeel dat voormelde (frauduleuze) elementen een voldoende gewichtig feit eigen aan de persoon van L.K. uitmaken om te stellen dat L.K. in de Belgische samenleving niet de burgerzin vertoont die van een burger met normale eerbied voor de wetten en de instellingen mag worden verwacht.

Het in casu door het openbaar ministerie bedoelde en afdoende aangetoonde “gewichtige feit, eigen aan de persoon” leert inderdaad dat L.K. in de Belgische samenleving niet de burgerzin vertoont die van een burger met normale eerbied voor de wetten en de instellingen mag worden verwacht. L.K. mist elementair respect voor (de regelgeving in) de Belgische samenleving.

Het hoger beroep faalt.

IV. Gedingkosten

L.K. dient, als de in het ongelijk gestelde partij, te worden verwezen in de gedingkosten in hoger beroep (art. 1017, eerste lid Ger.W.).

OP DEZE GRONDEN,

HET HOF,

met inachtneming van (de artt. 2 e.v. en inz.) artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond,

bevestigt het beroepen vonnis van 22 mei 2017, waarbij de 2de familiekamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, het verhaal van L.K. (geboren in geboren in Armenië – voormalige USSR – te [...] op [...] 1972, van de Armeense nationaliteit en wonende te 8400 [...], [...]) tegen de door het openbaar ministerie negatief geadviseerde nationaliteitsverklaring, die zij op 14 juni 2016 aflegde voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te [...], met toepassing van artikel 12*bis*, § 1, sub 3° WBN, afwijst en zodoende het negatieve advies van het openbaar ministerie van 14 oktober 2016 gegrond verklaart,

veroordeelt L.K. tot de (niet nader te begroten) gedingkosten in hoger beroep.

Aldus gewezen door de elfde kamer van het hof van beroep te Gent, recht doende in burgerlijke zaken als familiekamer, samengesteld uit:

Mevrouw V. De Clercq Raadsheer, waarnemend voorzitter,

De heer S. Mosselmans Raadsheer,

De heer M. Traest Raadsheer,

en uitgesproken door de wn. voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend achttien,

bijgestaan door

Mevrouw G. Huysman Griffier.